

Μητροπολίτης Ιερισσού: Ο Χριστός θεοποίησε το σώμα μας για να μην το θεοποιήσουμε εμείς

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου](#)

Για την επιτακτικότητα της προσευχής στην σημερινή εποχή κάνει αναφορά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος στο Χριστουγεννιάτικο μήνυμά του, στο οποίο υπογραμμίζει ότι “ο Χριστός φωνάζει: «Ειρήνην την εμήν δίδωμι υμίν, ου καθώς ο κόσμος δίδωσιν υμίν», δηλαδή, «Σας δίνω την αληθινή και βαθειά ειρήνη που έχω εγώ, που είμαι εγώ, τη δική μου ειρήνη που ήλθα για να σας φέρω, κι όχι την υποκριτική, απατηλή και

ασταθή που σας δίνει ο κόσμος» (Ιωάνν. ιδ´ 27)».

Παρακάτω διαβάστε όλη την εγκύκλιο:

Πρός τόν Ίερό Κλήρο, Τίς Μοναστικές Άδελφότητες, καί τόν φιλόχριστο Λαό τῆς καθ' Ήμᾶς Ίερᾶς Μητροπόλεως Άδελφοί μου καί τέκνα μου έν Κυρίῳ πολυφίλητα,

Το λειτουργικό της Εκκλησίας ρολόι σήμερα χτυπά στον τόνο ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ! Και η ανθρωπότητα ολάκερη-μέσα στον Όρθρο τον βαθύ- πασχίζει να “προσλάβη” το παράξενο τούτο γεγονός... Κι εκεί που αφουγκράζεσαι με τον δέκτη της καρδιάς να διασαλπίζουν άγγελοι και άνθρωποι: “Χριστός γεννάται, δοξάσατε...”, το λογικό γυρεύει, μια ερμηνεία του άφραστου τούτου γεγονότος!

Συλλαμβάνοντας ο ιερός Χρυσόστομος αυτή την ανάγκη επιχειρεί και πλέκει καταπληκτικά την απόκριση: «Μυστήριο παράξενο και παράδοξο βλέπω· ποιμένων φωνές αντηχούν στ’ αυτιά μου, που παίζουν με τις φλογέρες τους όχι μέλος τυχαίο, αλλά ψάλλουν ύμνο ουράνιο. Άγγελοι ψάλλουν, Αρχάγγελοι ανυμνούν, υμνούν τα Χερουβίμ, δοξολογούν τα Σεραφίμ, όλοι γιορτάζουν βλέποντας τον Θεό στη γη και τον άνθρωπο στους ουρανούς· εκείνον που έχει τον θρόνο του στον ουρανό τον βλέπουν εξαιτίας της συγκατάβασής του κάτω στη γη και εκείνον που είναι στη γη τον βλέπουν να βρίσκεται στον ουρανό, εξαιτίας της φιλανθρωπίας του Θεού.

Σήμερα η Βηθλεέμ μιμήθηκε τον ουρανό· αντί γι’ αστέρια δέχτηκε τους αγγέλους ν’ ανυμνούν, αντί για ήλιο, χώρεσε κατά τρόπο απερίγραπτο τον ήλιο της δικαιοσύνης. Και μη ζητάς να μάθης πως· γιατί όπου θέλει ο Θεός νικιέται ο φυσικός νόμος. Θέλησε, λοιπόν, μπόρεσε, κατέβηκε στη γη, έσωσε τον άνθρωπο· όλα έγιναν συνεργοί του Θεού.» (Λόγος εις το Γενέθλιον του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού).

Μα θα πη ο ορθολογιστής άνθρωπος: «Δεν βλέπεις σε τι κόσμο ζούμε; Παντού κρώζει το κοράκι του κορωναιού και ο θάνατος χτυπάει την πόρτα κάθε ηλικίας· το μήνυμα των Χριστουγέννων τι θα μας πη;»

Ναί, αδελφοί· η εποχή μας χαρακτηρίζεται για την αγωνία, το άγχος, τις νευρώσεις, τη σύγχυση, την κυριαρχία της μηχανής και της τεχνολογίας που συνθλίβει ασφυκτικά τη ζωή της καρδιάς. Υλισμός, μηδενισμός, ατομισμός, σκληρότητα, βία, ανασφάλεια, “θάνατος του Θεού”, θάνατος της αγάπης, καταδίκη της ζωής του πνεύματος, απορρόφηση απ’ το σάρκινο “εγώ”, δίψα για εγκόσμια γνώση και δόξα, “κλωνοποίηση” του δώρου της ζωής, περιφρόνηση της πνευματικής γνώσεως και εμπειρίας, “τεχνητή νοημοσύνη”, λησμοσύνη της θείας εικόνας και ρίζας του ανθρώπου, έκαναν τους σύγχρονους ανθρώπους έμψυχα

ερωτηματικά, αναζητητές του παράλογου και της φυγής απ' την αλήθεια, της φυγής απ' την πραγματικότητα, όντα εκφυλισμένα, κινούμενα σ' ένα χάος αδιεξόδων...

Τι έχουν να πούν, λοιπόν, τα Χριστούγεννα; Μα αν για κάθε εποχή ο Ιησούς είναι η μοναδική ειρήνη, ιδιαιτέρως είναι για τη δική μας. **Η προσευχή του ονόματος του Ιησού σήμερα γίνεται πιο επιτακτική. Ο Χριστός φωνάζει: «Ειρήνην την εμήν δίδωμι υμίν, ου καθώς ο κόσμος δίδωσιν υμίν», δηλαδή, «Σας δίνω την αληθινή και βαθειά ειρήνη που έχω εγώ, που είμαι εγώ, τη δική μου ειρήνη που ήλθα για να σας φέρω, κι όχι την υποκριτική, απατηλή και ασταθή που σας δίνει ο κόσμος» (Ιωάνν. ιδ' 27)! Και μαζί Του «...πλήθος στρατιάς ουρανίου αινούντων τον Θεόν και λεγόντων· δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία», δηλαδή, «πλήθος ουράνιου στρατού αγγέλων, που δοξολογούν τον Θεό και λένουν· Δόξα ας είναι στον Θεό στα ύψιστα μέρη του ουρανού και στη γη ολάκερη ας βασιλεύη η ειρήνη του Θεού που έδειξε με τη συγκατάβασή Του στους ανθρώπους» (Λουκ. β' 13-14). Αυτό έχουν να πούν τα Χριστούγεννα!**

Αδελφοί, κι αν ο χρόνος κυλά, έστω κι αν οι τρόφιμοι της γης εξελισσόμεθα τάχιστα, δεν μπορούμε ως Εκκλησία πρώτον, και ως πνευματικοί πατέρες, δεύτερον, να κλείσουμε τα μάτια μας και να βουβάνουμε τη συνείδησή μας μπροστά στα όσα συμβαίνουν, στα όσα χαρακτηρίζουν και σκιαγραφούν τον σύγχρονο πίνακα της υλικοπνευματικής ζωής του πληρώματος της Εκκλησίας.

Λοιπόν, ας το πούμε! Απουσιάζουν από το σήμερα εντελώς ουσιώδεις πνευματικοί ερεθισμοί, ελλείπουν τα πνευματικά ενδιαφέροντα κι οι ανησυχίες, παρατηρείται μέσα στην Εκκλησία μια κατάσταση πνευματικού ληθάργου η ραθυμίας, είμαστε καθημερινά μάρτυρες ενός γεμίσματος της ψυχής από οδύνη, που μαυρίζει και γεμίζει με απελπισία κι απογοήτευση τις κάθε είδους πτυχές της πολυτάραχης ζωής μας.

Για τούτο, το βλέμμα μας σαν Χριστιανών, ας καρφωθή για λίγο σήμερα Χριστούγεννα, με τρυφερότητα στην καρδιά και στη διάθεση της Εκκλησίας μας, που βλέποντας κι αναγνωρίζοντας το σημερινό επίπεδο του ανθρώπου, έχει τη διάθεση και πλούσιο το φρόνημα να γίνη η γέφυρα του οδηγήματος της κοινωνίας μας στα ίχνη του μόλις γεννηθέντος Χριστού του Θεού. «Ούτε μόνη της η ψυχή, ούτε μόνο του το σώμα αποκαλείται άνθρωπος, αλλά και τα δύο μαζί, δηλαδή εκείνο που ο Θεός έπλασε κατ' εικόνα Αυτού, αυτό ονομάζεται άνθρωπος», λέει γλαφυρά ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς. Ναί, αγαπητοί, αυτό ονομάζεται και είναι ο άνθρωπος! Η αρμονία στη σύμμετρη ανάπτυξη του σώματος, της σάρκας δηλαδή, και της ψυχής. Να όμως που στο ένα “κομμάτι”, του εαυτού μας, τη

σάρκα, προσφέραμε τη σπορά με ειδικές εργασίες, με “επιστημονική λογική λίπανση” και άλλα παρόμοια τεχνητά μέσα, ενώ το άλλο κομμάτι της προσωπικότητάς μας, το πνεύμα, τ’ αφήσαμε χέρσο, αβοτάνιστο, ακαλλιέργητο, τ’ αφήσαμε μόνο στον φθοροποιό χρόνο και τις ορέξεις του· κι έτσι καταστήσαμε μονοκόμματοι, μονόπλευροι, μονοδιάστατοι κι ανώριμοι...

Θέλουμε να γνωρίζουμε τι σημαίνει Χριστούγεννα; Ας το μάθουμε: Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΕΟΠΟΙΗΣΕ ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΤΟ ΘΕΟΠΟΙΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ! Προσέλαβε, πήρε τη σάρκα μας, για να μας διδάξη πως αυτή δεν μπορεί να κυβερνά τη ζωή μας. Δεν δικαιούται, δεν μπορεί να υποτάξει το πνεύμα μας και να ρυθμίσει τη ζωή μας. Δεν μπορεί η σάρκα μας μοναχικά και εγωκεντρικά θεοποιημένη να ρυθμίσει τη σχέση με την εποχή και τον διπλανό μας.

«Η ζωή, εν τούτοις, της Εκκλησίας, δεν είναι μια μαγική προσφορά. Παρά το γεγονός ότι το θαύμα είναι στοιχείο της ευσέβειας, η Εκκλησία δεν “πωλεί” θαύματα, με την έννοια των μαγικών λύσεων», παρατηρεί ο καθηγητής μας Ιωάννης Κορναράκης. Δεν “πωλεί” θαυματουργές λύσεις, ούτε χρειάζεται σωτήρες! Ένας είναι ο Σωτήρας μας: ο νεογέννητος, σταυρωθείς και αναστάς Χριστός! Αυτός είναι «η οδός και η αλήθεια και η ζωή» (Ιωάνν. ιδ´ 6). Ας πάψουν, λοιπόν, οι “σωτήρες” της Εκκλησίας και οι φωτισμένοι “στάρετς” και οι “πανεπιστήμονες” Γέροντες ας κλείσουν το στόμα τους! Κι αν δεν καταλαβαίνουν το κακό που προκαλούν, ας κλείση ο Λαός του Θεού γι’ αυτούς τ’ αυτιά του!

Η Εκκλησία ως ταμειούχος της Θείας Χάριτος και φορέας του μυστηρίου της Απολυτρώσεως, συνεχίζει το λειτούργημα αυτό στους αιώνες και καλεί ν’ ακολουθήσουμε τον Χριστό, μέσα απ’ το βίωμα και την εμπειρία της Ορθοδόξου Λατρείας, μέσα από ένα διαρκές “ΣΗΜΕΡΟΝ” της Θείας Ευχαριστίας. «Η Ευχαριστία είναι μια αληθινή αποκάλυψη του Χριστού, μια εικόνα της απολυτρωτικής ζωής και του έργου Του· θέτει εμπρός στη σύναξη, με τη βοήθεια συμβολικών εκφράσεων και πράξεων, όλη τη ζωή του Ιησού, από τη Φάτνη της Βηθλεέμ μέχρι το όρος των Ελαιών και τον Γολγοθά, περιλαμβάνοντας την Ανάσταση και την Ανάληψη και προτυπώνουσα η προγευομένη τη δεύτερη και ένδοξη Έλευσή Του», θα πη ο π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ. Κι όλα αυτά μέσα από ένα εμπειρικό, βιωματικό “ΣΗΜΕΡΟΝ”. “Σήμερον ο Χριστός Γεννάται”, “Σήμερον Κρεμάται επί ξύλου”, “Σήμερον Χριστός Ανέστη”! Σήμερον...

Μακάριος αυτός ο άνθρωπος που έχει το σεβάσμιο όνομα του Χριστού μέσα στο νού του. «Θα λάμψη αδιάκοπα, θα γεννήση αναρίθμητες ηλιοειδείς έννοιες» (Όσιος Ησύχιος, Φιλοκαλία)!

Καλά, χριστοφόρα καί χριστομίμητα Χριστούγεννα!

Μέ ἄπειρες χριστονοσταλγικές εὐχές καί ἀσπασμούς
Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ